

[Første næstformand.]

Vi går herefter over til den sidste sag på dagsordenen, der er:

Første behandling af forslag til finanslov for finansåret 1. april 1974-31. marts 1975.

(Lovforslaget (Nr. 1) findes i tillæg D. sp. 1, fremsættelsen i tidenden sp. 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Heinesen (S):

Jeg skal naturligvis takke finansministeren for redegørelsen. Dermed fik vi endnu en portion forslag til belysning af regeringens interessante økonomiske politik. Vi mangler stadig nogle forslag. For en uges tid siden var jeg nærmest af den opfattelse, at det ville have været rart at se alle forslagene på én gang, men efter at have set, hvad de forslag indeholder, som vi allerede har fået, synes jeg nu, der er grund til at takke regeringen for den skånsomhed og nænsomhed, den udviser ved at give os forslagene pø om pø.

Jeg skal ligesom finansministeren tage mit udgangspunkt i det forslag til finanslov for 1974-75, som jeg på den tidligere regerings vegne fremsatte for folketinget den 30. november 1973, og som efter aftale med partiformændene blev genfremsat uændret den 18. december 1973. Det siger jeg mere, for at historikerne kan finde ud af det.

Jeg henviser til fremsættelsestalen af 30. november 1973, som indeholder en gennemgang af forslaget og et skøn over statsfinansernes udvikling i indeværende finansår.

Herudover vil jeg gerne fremhæve nogle centrale forhold vedrørende den tidligere socialdemokratiske regerings finanslovsfor-
slag.

Udgiftsbudgettet viste, at de samlede statsudgifter er stabiliseret som følge af den tidligere regerings spareforanstaltninger. De statsudgifter, der styres direkte over bevilningerne, de såkaldte rammebelagte udgifter, som navnlig er de statslige drifts- og anlægsudgifter, stiger bortset fra pris- og lønstigninger med kun godt 1 pct. fra 1973-74 til 1974-75, og den samme stigningstakt var allerede gennemført fra 1972-73 til 1973-74.

De lovbundne og andre ikke-rammebelagte udgifter falder fra 1973-74 til

1974-75, når man ser bort fra pris- og lønstigninger, og det er en positiv udvikling, som afviger væsentligt fra de forudgående år.

Også udviklingen i antallet af heltidsansatte ved staten blev stabiliseret, idet forslaget kun budgetterer med en reel stigning i antallet af godkendte stillinger på mindre end 1 pct.

Det samlede resultat af den tidligere regerings spareforanstaltninger var således et finanslovsfor-
slag, hvor stigningen i statens nettoudgifter, når bortses fra pris- og lønstigninger, var nedbragt til nul. Det er første gang — i hvert fald i nyere tid — at den reelle stigning i statens nettoudgifter er standset først og fremmest i kraft af den tidligere regerings besparelser på ca. 2,5 mia kr. for 1974-75.

Stigningsprocenten på nul fra 1973-74 til 1974-75 skal sammenlignes med udgiftsstigninger i faste priser på 5-6 pct. om året under VKR-regeringen, og besparelserne på 2,5 mia kr. skal sammenlignes med besparelser på 300-600 mill. kr. under VKR-regeringen. Den eneste grund til, at jeg overhovedet har foretaget denne sammenligning mellem udviklingen under den socialdemokratiske regering og VKR-regeringen, er jo, at især venstre og de konservative i de sidste år har ført sig frem med store kortfristede spareideer, som de undlod at virkeliggøre, da de selv havde et stort flertal her i tinget. Det skal jeg ikke sige mere om, det er ikke nødvendigt; socialdemokratiet har sagt det, vælgerne har sagt det to gange, og i søndags udtalte hr. Schlüter selv i Politiken, at VKR-regeringen — jeg citerer — „gjorde det rigtig dårligt“. Selv om det er en sen erkendelse, synes jeg, det ville være utaknemligt, om vi ikke noterede os denne indrømmelse, nu hvor vi har fået den.

Jeg skal herefter knytte nogle bemærkninger til budgetoverslagene for 1975-76 til 1977-78. Disse overslag afspejler årlige udgiftsstigninger på omkring 3,5 pct., regnet i uændrede priser og lønninger, og som det fremgår af budgetredegørelsen, indebærer en sådan udgiftsstigning med tillæg for forventede stigninger i offentlige lønninger og indkomstoverførsler, at statens udgifter ville stige en del mere end erhvervenes produktionsstigning. Det mener vi ikke er holdbart, og derfor understregede jeg i fremsæt-